

Rodzaj dokumentu - Indywidualna interpretacja

Sygnatura - WPiOL-II.3130.3.2.2024.KR

Data – 11.02.2025 r.

Autor - Prezydent Miasta Szczecin

Temat – czy Wnioskodawca jako pełnomocnik zobowiązany jest do zapłaty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa składanego syndykowi lub doradcy restrukturyzacyjnemu za pośrednictwem systemu teleinformatycznego KRZ

Słowa kluczowe – opłata skarbową, pełnomocnictwo

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 14j § 1 i 3 w zw. z art. 14b, art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz.U.2025.111 z dnia 28.01.2025 r.) oraz upoważnienia Prezydenta Miasta Szczecin z 8 grudnia 2015 r. znak: WO-I.0052.3.168.2015.KO

uznają :

stanowisko Wnioskodawcy w opisanym stanie faktycznym o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego – za prawidłowe

Uzasadnienie

Pismem z dnia 12 grudnia 2024 r. radca prawny XXX XXX wystąpił z wnioskiem o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego – art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy oraz art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (tj. Dz.U.2023.2111 t.j. ze zm. z dnia 3.10.2023 r., dalej jako: Ustawa o opłacie skarbowej) w zw. z art. 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (tj. Dz.U.2023.1550 t.j. z dnia 8.08.2023 r.) w zw. z art. 5 § 2 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U.2024.572 t.j. z dnia 15.04.2024 r.; dalej jako: Kodeks postępowania administracyjnego), art. 1, art. 2 oraz art. 3 ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (tj. Dz.U.2023.1691 t.j. z dnia 24.08.2023 r., dalej jako: „Ustawa o komornikach z 2018 r.”), art. 40, art. 157, art. 157¹, 216a ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe (Dz.U.2024.794 t.j. z dnia 28.05.2024 r.).

Do podania strona dołączyła dowód uiszczenia opłaty w kwocie 40 zł za wniosek o interpretację przepisów prawa podatkowego.

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca jest osobą fizyczną - radcą prawnym, który działając jako profesjonalny pełnomocnik, podejmuje się reprezentowania podmiotu gospodarczego (dalej jako: Klient) w sprawach związanych z windykacją przysługujących mu wierzytelności na etapie postępowania rozpoznawczego przed sądami powszechnymi, na etapie postępowania egzekucyjnego oraz na etapie postępowania upadłościowego. Podstawą działań podejmowanych w imieniu Klienta przez wnioskodawcę jest pełnomocnictwo udzielone przez Klienta. W przypadku gdy właściwy sąd wyda postanowienie o ogłoszeniu upadłości osoby zadłużonej oraz wezwie wierzycieli Upadłego do zgłoszenia wierzytelności syndykowi za

pośrednictwem systemu teleinformatycznego, w terminie trzydziestu dni od dnia obwieszczenia postanowienia o ogłoszeniu upadłości w Rejestrze, wnioskodawca za pośrednictwem tegoż systemu (Krajowy Rejestr Zadłużonych, dalej: KRZ) występuje do syndyka lub doradcy restrukturyzacyjnego ze zgłoszeniem wierzytelności. Wraz ze zgłoszeniem wierzytelności wnioskodawca przedkłada syndykowi pełnomocnictwo udzielone mu przez Klienta do reprezentowania go w sprawie.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt. 2 Ustawy o opłacie skarbowej, złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury w sprawie albo jego odpisu, wypisu lub kopii - w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym podlega opłacie skarbowej.

Wnioskodawca powziął wątpliwości co do obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej z tytułu pełnomocnictwa składanego syndykowi lub doradcy restrukturyzacyjnemu w postępowaniu upadłościowym (etap zgłoszenia wierzytelności) w związku z czym występuje z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej do Prezydenta Miasta Szczecina jako organu podatkowego właściwego w sprawach opłaty skarbowej na podstawie art. 12 ustawy o opłacie skarbowej.

W związku z powyższym, Wnioskodawca zadał następujące pytanie:

Czy Wnioskodawca jako pełnomocnik zobowiązany jest do zapłaty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa składanego syndykowi lub doradcy restrukturyzacyjnemu za pośrednictwem systemu teleinformatycznego KRZ?

Stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej zaistniałego stanu faktycznego przedstawia się następująco:

W ocenie Wnioskodawcy pełnomocnik nie jest zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej od składanego syndykowi lub doradcy restrukturyzacyjnemu pełnomocnictwa za pośrednictwem rejestru KRZ.

Uzasadnienie stanowiska Wnioskodawcy:

Wnioskodawca wskazuje, że zamknięty katalog czynności, które podlegają opłacie skarbowej, został zawarty w art. 1 Ustawy o opłacie skarbowej (dalej jako: UOS). Zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 2 tej ustawy, opłacie skarbowej podlega *złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury, albo jego odpisu, wypisu lub kopii:*

1. w sprawie z zakresu administracji publicznej lub
2. w postępowaniu sądowym.

Art. 5 UOS wskazuje, że obowiązek zapłaty opłaty skarbowej ciąży na osobach fizycznych, osobach prawnych i jednostkach organizacyjnych niemających osobowości prawnej, jeżeli wskutek dokonania przez nie zgłoszenia lub na ich wniosek dokonuje się czynności urzędowej, albo jeżeli na ich wniosek wydaje się zaświadczenie lub zezwolenie (pozwolenie, koncesję), a w przypadku złożenia dokumentu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 pkt. 2 UOS (pełnomocnictwo) ustawy o opłacie skarbowej - na mocodawcy, pełnomocniku, przedsiębiorcy lub prokurencie.

Przywołany przepis art. 1 UOS nie stanowi jednak wyłącznej przesłanki dla określenia obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej. Istotne znaczenie ma również treść normy wynikającej z art. 6 ust 1. pkt 4 Ustawy o opłacie skarbowej, która określa moment powstania obowiązku zapłaty opłaty skarbowej. W myśl powołanego przepisu niniejszy obowiązek powstaje

wyłącznie z chwilą złożenia dokumentu pełnomocnictwa:

1. w organie administracji publicznej,
2. sądzie lub
3. podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ustawy tj. podmiocie innym niż organ administracji rządowej i samorządowej wykonujący zadania z zakresu administracji publicznej.

W ocenie Wnioskodawcy nie ulega wątpliwości, iż zgłoszenie syndykowi wierzytelności dokonane za pośrednictwem KRZ nie jest czynnością dokonaną *stricte* przed sądem a ponadto, syndyk nie jest organem administracji publicznej, sądem czy też podmiotem innym niż organ administracji rządowej i samorządowej wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej.

1. Brak możliwości uznania syndyka za organ administracji publicznej lub podmiot inny niż organ administracji rządowej i samorządowej wykonujący zadania z zakresu administracji publicznej.

Na wstępie zaznaczyć należy, iż postępowanie z zakresu administracji publicznej, jak wynika z art. 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, regulowane jest przez przepisy procedury administracyjnej, postępowanie upadłościowe podlega zaś regulacji Kodeksu postępowania cywilnego.

Według jednego z poglądów postępowanie upadłościowe należy zaliczyć do postępowań wykonawczych (S. Włodyka, Pojęcie postępowania..., s. 326). Według innego stanowiska prawo upadłościowe jest - obok innych rodzajów postępowania cywilnego - odrębnym rodzajem postępowania cywilnego (P. Nazarewicz, Charakter postępowania upadłościowego oraz wpływ upadłości na procesowe postępowanie cywilne, PPH 1992/1, s. 13; W. Broniewicz, Postępowanie cywilne w zarysie, Warszawa 2006, s. 20). Celnie kwestię tę ujął W. Siedlecki, który określił postępowanie upadłościowe jako specjalne postępowanie o charakterze egzekucji uniwersalnej skierowanej do całego majątku dłużnika, który wskutek zadłużenia stał się niewypłacalny (W. Siedlecki [w:] W. Siedlecki, Z. Świeboda, Postępowanie cywilne - zarys wykładu, Warszawa 1998, s. 29). Należy także zwrócić uwagę, że do postępowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości, jak i do postępowania toczącego się po ogłoszeniu upadłości (art. 229 pr. up.) w sprawach nieuregulowanych ustawą stosujemy odpowiednio przepisy księgi pierwszej części pierwszej ustawy z 17.11.1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego.

Stąd też za zasadny uznać należy wniosek, iż postępowanie upadłościowe, a w szczególności postępowanie prowadzone przez syndyka lub doradcę restrukturyzacyjnego nie jest postępowaniem z zakresu administracji publicznej.

W art. 5 § 2 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego ustawodawca określił katalog podmiotów, które uprawnione są do prowadzenia postępowań z zakresu administracji publicznej, wskazując, że są to: ministrowie, centralne organy administracji rządowej, wojewodowie, działające w ich imieniu lub we własnym imieniu inne terenowe organy administracji rządowej (zespolonej i niezespólonej) oraz organy jednostek samorządu terytorialnego i inne organy i podmioty powołane do załatwiania spraw należących do właściwości tych organów w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych albo załatwianych milcząco. Nie sposób uznać ażeby syndyk (doradca restrukturyzacyjny) należał do którejkolwiek z kategorii podmiotów wymienionych w przywołanym przepisie.

Brak jest możliwości zakwalifikowania syndyka jako podmiotu wykonującego zadania z zakresu administracji publicznej, innego niż organ administracji rządowej i samorządowej. Powołanie syndyka orzeczeniem sądu lub sędziego komisarza nie oznacza zawarcia umowy o pracę - brak jest bowiem jakiegokolwiek podległości służbowej czy zależności od kogokolwiek poza wyraźnie określonymi kompetencjami sądu lub sędziego - komisarza. Syndyk w ramach sprawowanego urzędu nie jest pracownikiem sądu.

Powołanie syndyka nie oznacza również, nawet dorozumianego, zawarcia jakiejkolwiek innej umowy cywilnej. Do działalności syndyka nie można więc w drodze analogii stosować przepisów o umowie zlecenia, umowie o dzieło itd. Powołanie syndyka postanowieniem sądu wyklucza jakąkolwiek więź prawną pomiędzy syndykiem a wierzycielami, upadłym lub masą upadłości. Syndyk nie podlega wierzycielom ani upadłemu i nie ma prawa pobierać od nich jakichkolwiek świadczeń.

Pojęcie „wykonywanie władzy publicznej”, o którym mowa w art. 77 ust. 1 Konstytucji, obejmuje tylko takie działania, które z istoty swej, a więc ze względu na charakter i rodzaj funkcji przynależnej dla władzy publicznej, wynikają z kompetencji określonych w samej Konstytucji oraz innych przepisach prawa. Ich wykonywanie z reguły łączy się z możliwością władczego kształtowania sytuacji jednostki. Chodzi zatem o działanie w takim obszarze, w którym może dojść do naruszenia praw i wolności jednostki ze strony władzy publicznej. Działania pozbawione możliwości władczego kształtowania sytuacji jednostki nie są objęte zakresem regulacji art. 77 ust. 1 Konstytucji, gdyż nie są wykonywaniem władzy publicznej, a co najwyżej wykonywaniem zadań publicznych pozbawionych charakteru władczego.

Syndyk, wykonując zadania powierzone mu przez ustawę, nie ma kompetencji władczych ani uprawnień do stosowania przymusu. Teza ta wynika m.in. z następujących uregulowań. Syndyk nie może stosować przymusu przy obejmowaniu majątku upadłego. Zgodnie z art. 174 ust. 1 p.u., jeżeli syndyk napotyka przeszkody przy obejmowaniu majątku upadłego, to wprowadzenia syndyka w posiadanie majątku upadłego dokonuje komornik sądowy. Syndyk nie może również stosować środków przymusu wobec upadłego, który utrudnia mu wykonywanie jego czynności, ukrywa majątek lub w inny sposób uchybia swoim obowiązkom.

Zgodnie z art. 156 ust. 1 p.u. syndyka powołuje się w razie ogłoszenia upadłości, przy czym zgodnie z art. 51 ust. 1 pkt 6 p.u. wyznaczenie syndyka następuje postanowieniu o ogłoszeniu upadłości. Jest to podstawowy sposób powołania syndyka. Powołanie na stanowisko syndyka następuje również w razie odwołania, zmiany lub wygaśnięcia funkcji poprzedniego syndyka (art. 170 p.u.).

Reasumując, na gruncie Ustawy o opłacie skarbowej brak jest podstaw, aby uznać, że syndyk lub doradca restrukturyzacyjny jest organem administracji publicznej bądź też podmiotem wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej innym niż organ administracji rządowej i samorządowej. Tym samym, złożenie syndykowi pełnomocnictwa wraz ze zgłoszeniem wierzytelności w systemie teleinformatyczny KRZ nie stanowi złożenia go „w sprawie z zakresu administracji publicznej”, które to złożenie podlega opłacie skarbowej zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt. 2 UOS.

Skarżący, z racji wykonywanego zawodu jako radca prawny podejmuje działania w sprawach związanych z windykacją przysługujących mu wierzytelności na etapie postępowania rozpoznawczego przed sądami powszechnymi, na etapie postępowania egzekucyjnego oraz na etapie postępowania upadłościowego na terenie całego kraju, dlatego też - racji powzięcia wątpliwości co do obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej z tytułu pełnomocnictwa składanego syndykowi lub doradcy restrukturyzacyjnemu w postępowaniu upadłościowym (etap zgłoszenia wierzytelności) poprzez KRZ - wystąpił on o wydanie interpretacji indywidualnej do kilku Organów podatkowych, w których zamierza zgłosić wierzytelność oraz przedłożyć odpis pełnomocnictwa.

Na tak postawione przez Skarżącego pytanie we wniosku o interpretację indywidualną do Prezidenta Miasta Wrocławia, Organ podatkowy w interpretacji z 11 września 2024 r. wskazał, iż „przy wykonywaniu swoim obowiązków syndyk nie podlega ani upadłemu, ani wierzycielom, z którymi nie łączy go żaden stosunek prawnym. Syndyk nie jest ani organem sądu ani urzędnikiem państwowym. Jest on organem postępowania, któremu sąd upadłościowy

powierza pełnienie funkcji określonymi przepisami prawa upadłościowego.

Po nowelizacji ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe syndyk ma obowiązek założenia i prowadzenia akt do zgłoszeń wierzytelności oraz udostępnienia ich (art. 228a). Zaznaczyć należy, że przed zmianą przepisów wierzytelności zgłaszane były bezpośrednio do sędziego komisarza. Zgłoszenia wierzytelności, co do zasady dokonywane są za pośrednictwem systemu teleinformatycznego - Krajowy Rejestr Zadłużonych, prowadzonego przez Ministra Sprawiedliwości, o czym stanowi ustawa z dnia 6 grudnia 2018 r. o Krajowym Rejestrze Zadłużonych.

Role komornika i syndyka w postępowaniach są zgoła odmienne, ale w obu przypadkach należy stwierdzić, że żaden z nich nie jest organem administracji publicznej, czy sądem i nie prowadzą postępowań sądowych czy w zakresie administracji publicznej, które rodziłyby obowiązek zapłaty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa złożonego do nich.

Tak więc należy uznać, że Wnioskodawca dokonując w imieniu Klienta zgłoszenia wierzytelności w postępowaniu upadłościowym za pośrednictwem systemu KRZ zobligowany jest do przedłożenia stosownego pełnomocnictwa, które nie podlega opłacie skarbowej.

Podobne stanowisko wyrażone zostało w interpretacji indywidualnej Prezydenta Miasta Katowic z 9 września 2024r.: „, ... W świetle powyższego uznać należy, że syndyk lub doradca restrukturyzacyjny nie jest organem administracji publicznej ani sądem w rozumieniu przepisów art. 6 ust. 1 pkt 4 u.o.s. Reasumując, wskazać należy, że w ocenie tutejszego Organu czynność złożenia do syndyka lub doradcy restrukturyzacyjnego dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa (jego odpisu, wypisu lub kopii) przez pełnomocnika za pośrednictwem systemu teleinformatycznego KRZ nie rodzi obowiązku zapłaty opłaty skarbowej”.

Brak jest możliwości zakwalifikowania syndyka jako podmiotu wykonującego zadania z zakresu administracji publicznej, innego niż organ administracji rządowej i samorządowej.

2. *Brak możliwości uznania syndyka (doradcy restrukturyzacyjnego) za sąd, a prowadzonego przez niego postępowania za postępowanie sądowe.*

Ustawodawca wyraźnie wyodrębnił syndyka od sądowych organów postępowania upadłościowego, a więc sądu i sędziego - komisarza. Wynika to z zasadniczej różnicy pomiędzy tymi podmiotami. Syndyk, wykonując funkcje organu postępowania upadłościowego, nie posiada uprawnień władczych, a także nie posiada uprawnień do samodzielnego wydawania orzeczeń wiążących uczestników postępowania.

Syndyk nie ma również kompetencji do władczego kształtowania sytuacji innych podmiotów w drodze wydawania orzeczeń. Zgodnie z art. 260 ust. 1 p.u., sporządzona przez syndyka lista wierzytelności jest zatwierdzana przez sędziego-komisarza. Podobnie, zgodnie z art. 351 ust. 1 p.u., sporządzony przez syndyka plan podziału funduszy masy upadłości jest zatwierdzany przez sędziego-komisarza.

W projekcie ustawy o zmianie ustawy - Prawo upadłościowe oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie 24.03.2020 r. (druk nr 3480 - str. 20), w uzasadnieniu tegoż projektu wskazane zostało:

„ W związku ze zmianą określoną w art. 51 ust. 1 pkt 4, polegającą na tym, że proponuje się, aby zgłoszenie wierzytelności było dokonywane bezpośrednio syndykowi, mogłaby się pojawić wątpliwość, czy zgłoszenie to przerywa bieg przedawnienia, skoro nie jest to czynność przed sądem, gdyż syndyk nie jest organem sądowym. Syndyk ustala listę wierzytelności, ale lista ta jest następnie zatwierdzana przez sędziego-komisarza. Wydaje się więc, że dla zapewnienia bezpieczeństwa obrotu prawnego celowe jest jednoznaczne uregulowanie, że zgłoszenie wierzytelności przerywa bieg przedawnienia (por. też zmianę do art. 178 ust. 3).”

Wprost więc ustawodawca przyznał, że syndyk - przed którym składany jest odpis umocowania - nie jest sądem, stąd też konieczne było wprost uregulowanie kwestii przerwania

biegu terminu przedawnienia także poprzez zgłoszenie wierzytelności u syndyka / doradcy.

Należy mieć również na uwadze, iż w opublikowanych i udostępnionych przez Instytut Prawa Upadłościowego i Restrukturyzacyjnego materiałach szkoleniowo-dydaktycznych (stan prawny na grudzień 2020 r.) podkreślone zostało przez praktyków prawa upadłościowego (sędziów, radców prawnych), że do kwestii opłat skarbowych uiszczanych do pełnomocnictw składanych wraz ze zgłoszeniami wierzytelności należy stosować wykładnię wypracowaną do pełnomocnictw składanych komornikom, przy czym w dacie wydania wskazanego opracowania powołano się na nieaktualne już interpretacje.

W kompilacji pytań oraz odpowiedzi we wskazanym wyżej materiale szkoleniowym, zawarte zostało następujące zagadnienie:

„Opłata skarbową od pełnomocnictwa do ZW powinna być uiszczona na rachunek gminy właściwej dla siedziby sądu upadłościowego czy siedziby syndyka (różne gminy) ?

Odp. Zgodnie z art. 12 ust. 1 pkt 2) ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej organem podatkowym właściwym miejscowo w sprawach opłaty skarbowej jest: od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz jego odpisu, wypisu lub kopii - organ podatkowy właściwy ze względu na miejsce złożenia dokumentu. W konsekwencji będzie to organ właściwy według siedziby syndyka. Dodatkowo, zamieszczam poniżej fragment z komentarza Z. Ofiarskiego, Ustawa o opłacie skarbowej. Ustawa o podatku od czynności cywilnoprawnych. Komentarz, który dotyczy opłaty skarbowej od pełnomocnictwa składanego komornikowi ale te rozważania można odpowiednio odnieść do pełnomocnictwa składanego syndykowi. „Zwraca się także uwagę na to, że w art. 6 ust. 1 pkt 4 u.o.s. przyjęto, iż obowiązek wniesienia opłaty skarbowej powstaje z chwilą złożenia dokumentu stwierdzającego pełnomocnictwo w organie administracji publicznej lub sądzie. Oceniono w piśmiennictwie, że taka regulacja wyłącza spod ustawy pełnomocnictwa składane w postępowaniu egzekucyjnym do komornika, ponieważ nie został on umieszczony w katalogu podmiotów wskazanych w tym przepisie.

Tymczasem pełnomocnictwo w postępowaniu egzekucyjnym złożone do akt komorniczych jest skuteczne także w postępowaniu przed sądami (np. ze skargi na czynności komornika o udzielenie przybicia lub przysądzenia nieruchomości). Sąd bada akta komornicze także pod kątem tego, czy zawierają pełnomocnictwo procesowe. W tej samej sprawie adwokat, który złoży pełnomocnictwo u komornika, nie będzie miał obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej, a adwokat, który złoży to samo pełnomocnictwo w sądzie, obowiązany będzie ją zapłacić. Problem ten odmiennie zinterpretowano w ramach urzędowej indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego. Organ podatkowy zaprezentował stanowisko, według którego określenie „postępowanie sądowe” użyte w art. 1 ust. 1 pkt 2 u.o.s. należy rozumieć szeroko, zgodnie z zakresem tego pojęcia określonym w art. 1 k.p.c. W myśl tego przepisu Kodeks postępowania cywilnego normuje postępowanie sądowe w sprawach ze stosunków z zakresu prawa cywilnego, rodzinnego i opiekuńczego oraz prawa pracy, jak również w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych oraz w innych sprawach, do których przepisy tego kodeksu stosuje się z mocy ustaw szczególnych (sprawy cywilne). W związku z tym organ podatkowy do sądowego postępowania cywilnego zaliczył m.in. postępowanie egzekucyjne. Powołał się jednocześnie na art. 758 k.p.c., zgodnie z którym sprawy egzekucyjne należą do właściwości sądów rejonowych i działających przy tych sądach komorników. W konkluzji przyjął, że postępowanie egzekucyjne prowadzone według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego mieści się w zakresie pojęcia postępowania sądowego, o którym mowa w art. 1 ust. 1 pkt 2 u.o.s. ”

Pod koniec 2020 i na początku 2021 r. - z uwagi na tożsame wątpliwości interpretacyjne jak te, przytoczone w przedmiotowym wniosku - złożone zostały przez pełnomocnika (radcę prawnego), który prowadzi praktykę zawodową w ramach tej samej kancelarii, co Wnioskodawca, wnioski o wydanie indywidualnej interpretacji prawa podatkowego

w przedmiocie uiszczenia opłaty skarbowej od składanego komornikowi pełnomocnictwa do kilkudziesięciu organów podatkowych (wójtów, burmistrzów oraz prezydentów). We wszystkich siedemdziesięciu czterech (74) interpretacjach jakie Wnioskodawca otrzymał w odpowiedzi na złożone wnioski, organy podatkowe przychyliły się do stanowiska Wnioskodawcy, iż pełnomocnik nie jest zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej od składanego komornikowi pełnomocnictwa. W jednej ze spraw, o których powyżej, pierwotne stanowisko organu było odmienne, natomiast na skutek złożonej skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie i uwzględnieniu jej wyrokiem z 8 czerwca 2021r., sygn. akt: III SA/Wa 123/21, poprzez uchylenie zaskarżonej interpretacji oraz zasądzenie zwrotu kosztów postępowania, organ podatkowy (Burmistrz Miasta Garwolina) uznał stanowisko Wnioskodawcy za prawidłowe.

Wnioskodawca w załączeniu do przedmiotowego wniosku przedkłada jedynie kilka z otrzymanych interpretacji jak również wskazane orzeczenie WSA w Warszawie, z których jednoznacznie wynika, iż:

- postępowanie egzekucyjne nie mieści się z zakresie postępowania sądowego, a raczej są to pojęcia o wspólnym zakresie w sytuacjach gdy sąd jest sądem egzekucyjnym i w tym zakresie prowadzi postępowanie sądowe. Komornik jako organ egzekucyjny nie prowadzi postępowania sądowego;
- egzekucja sądowa nie jest postępowaniem sądowym w rozumieniu art. 1 ust 1 pkt 2 o ustawie skarbowej, a złożenie komornikowi sądowemu w związku z prowadzoną przez niego egzekucją dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa nie powoduje powstania obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej, o której mowa w art. 1 ust. 1 pkt 2 i art. 6 ust. 1 pkt 4 o ustawie skarbowej;
- w wyroku z 20 stycznia 2004 r., sygn. akt: SK 26/03 Trybunał Konstytucyjny uznał, że komornicy sądowi działają przy sądach rejonowych, nie wchodząc jednak w ich strukturę. Nie są też organem władzy sądowniczej. Trybunał podkreślił, że komornicy są strukturą wyodrębnioną, wyposażoną we władztwo o własnych kompetencjach;
- komornik sądowy nie należy do żadnej z kategorii podmiotów wymienionych w art. 1 ust. 1 pkt 2 oraz art. 5 § 1 pkt 3 k.p.a.;
- komornika sądowego nie może więc obejmować określenie „sąd”, a prowadzone przez niego postępowanie nie może być uznane za „postępowanie sądowe” w rozumieniu, o którym mowa wyżej (Wojewódzki Sąd Administracyjny w orzeczeniu o sygn. akt: I SA Lu/1052/16);
- jeżeli ustawodawca, czy też projektodawca chciałby objąć opłatą skarbową pełnomocnictwa składane przed komornikiem powinien wskazać taki obowiązek w sposób jednoznaczny, w szczególności mając na uwadze to, że w uchylonej pierwszej ustawie o opłacie skarbowej a także uprzednim rozporządzeniu o opłacie skarbowej istniało wyłączenie z obowiązku opłaty skarbowej na podstawie art. 2 ust. 1 lit. i dokumentów stwierdzających ustanowienie pełnomocnika oraz ich odpisów (wypisów) w sprawach sprzedaży rzeczy w postępowaniu egzekucyjnym i upadłościowym). Nieścisłości, braki, czy też nieprecyzyjność przepisów w tym zakresie nie może obciążać podatników stosujących prawo.

Podobne stanowisko - już bezpośrednio dotyczące opłaty skarbowej od pełnomocnictw złożonego za pośrednictwem KRZ - wyrażone zostało w interpretacji Prezydenta Miasta Bielska - Białej z dnia 12 września 2024 r. Wskazane w nie zostało bowiem, że „*Biorąc pod uwagę przepisy ustawy Prawo upadłościowe, syndyka (doradcy restrukturyzacyjnego) nie można także uznać za organ władzy sądowniczej. Ustawodawca bowiem wyraźnie wyodrębnił w nich syndyka od sądu oraz sędziego komisarza, nadając każdemu z nich określone komplementacje w postępowaniu upadłościowym. Dodatkowo w system teleinformatycznym KRZ, syndyk określony jest jako pozasądowy organ postępowania. Z powyższego wynika, że ustawa o opłacie skarbowej nie zawiera uregulowania które zobowiązywałoby do zapłaty opłat*

skarbowej z tytułu złożenia pełnomocnictwa syndykowi lub doradcy restrukturyzacyjnemu (nie został on umieszczony w kręgu podmiotów wskazanych w art. 6 ustawy o opłacie skarbowej. Zatem, w świetle obowiązującego stanu prawnego należy stwierdzić, że stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej zaistniałego stanu faktycznego jest prawidłowe”.

W podsumowaniu interpretacji podatkowej wydanej przez Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy z 16 września 2024 r., „Z jego treści (przepis art. 1 ust. 2 ustawy o opłacie skarbowej - przyp. Skarżący) nie sposób wyczytać, że opłata skarbową należy się wyłącznie wtedy, gdy złożenie pełnomocnictwa odbywa się w związku z czynnością podejmowaną przed sądem. Dopiero łączne odczytanie przepisu art. 1 ust. 2 i przepisu art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o opłacie skarbowej, który uszczegóławia zakres przedmiotowy opłaty skarbowej, pozwala na prawidłowe przyjęcie, że opłata skarbową należy się od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa ale wyłącznie przed sądem. Syndyk jest pozasądowym organem postępowania upadłościowego. Nadzorca układu oraz zarządca układu są pozasądowymi organami postępowania restrukturyzacyjnego. Syndyk, nadzorca układu i zarządca układu nie są organami administracji publicznej, nie realizują ani spraw ani zadań z zakresu administracji publicznej, nie działają w sposób władczy, zatem złożenie dokumentu pełnomocnictwa przed tymi podmiotami nie będzie podlegało opłacie skarbowej w związku z złożeniem dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa w sprawie z zakresu administracji publicznej ani w związku z wykonywaniem zadań z zakresu administracji publicznej. ”

W związku z powyższym, organ podatkowy stwierdza, że stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej zaistniałego stanu faktycznego jest prawidłowe.

Opisane w przedmiotowej interpretacji stanowisko Wnioskodawcy uznano za prawidłowe, gdyż czynność złożenia do syndyka lub doradcy restrukturyzacyjnego dokumentu pełnomocnictwa (jego odpisu, wypisu, kopii) poprzez pełnomocnika za pośrednictwem systemu teleinformatycznego KRZ nie rodzi obowiązku zapłaty opłaty skarbowej.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (j. t. Dz. U. z 2023 r. poz. 2111 ze zm.) opłacie skarbowej podlega złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii - w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym. Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 (u.o.s) obowiązek zapłaty opłaty skarbowej powstaje od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz od jego odpisu, wypisu lub kopii - z chwilą złożenia dokumentu w organie administracji publicznej, sądzie lub podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 2. Art. 1 ust. 2 stanowi, że opłacie skarbowej podlega również dokonanie czynności urzędowej, wydanie zaświadczenia oraz zezwolenia (pozwolenia) przez podmiot inny niż organ administracji rządowej i samorządowej, w związku z wykonywaniem zadań z zakresu administracji publicznej, a także złożenie w takim podmiocie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii. Syndyk stanowi pozasądowy organ postępowania upadłościowego i powoływany jest orzeczeniem sądu. Ustanawia go sąd w postanowieniu o ogłoszeniu upadłości dłużnika. Zgodnie z art. 51 ust. 1 pkt 4 Prawa upadłościowego, w postanowieniu o ogłoszeniu upadłości uwzględniając wniosek o ogłoszenie upadłości sąd wydaje postanowienie o ogłoszeniu upadłości, w którym wzywa wierzycieli upadłego do zgłoszenia wierzytelności

syndykowi za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe. Dokument stwierdzający udzielenie pełnomocnictwa złożony syndykowi lub doradcy restrukturyzacyjnemu poprzez system teleinformatyczny KRZ, a dotyczący zgłoszenia wiarytelności nie podlega opłacie skarbowej. Syndyk nie jest organem administracji publicznej, rządowej ani samorządowej wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej, w związku z tym złożenie dokumentu pełnomocnictwa w ww. sytuacji nie jest czynnością dokonywaną przed Sądem.

Biorąc pod uwagę powyższe tutejszy Organ postanawia jak w sentencji.

Pouczenie

Na niniejszą interpretację Wnioskodawcy przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, za pośrednictwem Prezydenta Miasta Szczecin. Skargę można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie Prezydenta Miasta Szczecin, do usunięcia naruszenia prawa. Termin do złożenia wezwania do usunięcia naruszenia prawa wynosi 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o treści wydanej interpretacji. Termin na wniesienie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wynosi 30 dni od dnia doręczenia stronie odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ takiej odpowiedzi nie udzielił, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa.

Otrzymują:

1. Adresat,
2. a/a.